

Mám zájem:

- o více informací o KSM
- o předplatné měsíčníku MLADÁ PRAVDA (na poštovní solidárně posílám.....Kč)
- být distributorem ..... kusů MLADÉ PRAVDY
- o pravidelné informování o aktivitách KSM
- e-mailem SMS
- pravidelně dostávat aktuální letáky a plakáty KSM
- o zkontaktování s nejbližším klubem nebo aktivistou KSM
- přidat se ke KSM

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

Věk: _____

Mobil: +420 / _____

E-mail: _____ @ _____

KSM
přidej se!

MLADÁ PRAVDA

 SRPEN 2007
 ČÍSLO 8
 ROČNÍK 13

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

**120 000 podpisů pod peticí KSM
 proti vojenské základně USA v ČR**
KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE

(člen Světové federace demokratické mládeže)

 Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1
 Ústřední kancelář : II. patro, dveře č. 99

 Tel: 222897443, 222897469,
 Mobil: 721985447 Fax: 222897442

ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

MLADÁ PRAVDA
 Zaregistrováno MK ČR E 7952 * 1212-3218
 Vyšlo v srpnu 2007

Šéfredaktor: Milan Krajča

 Redakční rada: Ludvík Šulda, Zdeněk Štefek,
 David Pazdera, Milan Krajča

Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů

město úplně zničil. Podle japonských údajů zahynulo v obou těchto městech následkem jaderných útoků kolem 102 000 lidí, asi 16 000 lidí zmizelo beze stopy, přibližně 61 000 lidí bylo zraněno a 324 000 lidí utrpělo popáleniny a bylo zasaženo radioaktivním zářením. Celkem zahynulo a utrpělo újmu na zdraví asi půl milionu obyvatel. Tisíce Japonců byly odsouzeny k desetiletím pozvolného umírání následkem ozáření.

Motivy tohoto použití jaderných zbraní byly především

politické, a nikoli vojenské. Svědčily o úmyslu vládnoucích kruhů v USA, které se po smrti prezidenta Roosevelta a v rozporu s jeho politikou rozhodly začít měnit kurz (hlavně vůči Sovětskému svazu) a usilovat o posílení svých vojenských, politických a diplomatických pozic, zajistit si strategickou převahu nad SSSR a využít nové strašlivé zbraně k nastolení své dominantní pozice ve světě.

Ale ti američtí stratégové, kteří se domnívali, že po tomto jaderném útoku japonská vláda

uzná svoji porážku, se mylili. Nejvyšší japonský představitel se nevzdal úmyslu pokračovat ve válce. Vždyť hlavní síly japonských vojsk - zejména milionová kvantungská armáda - v plné intenzitě působily na asijském kontinentu, zejména v Mandžusku. A byly poraženy teprve díky mohutným úderům Sovětské armády, která se svojí pozemní ofenzivou ve dnech 9.-19. srpna 1945 nejvíc zasloužila o to, že Japonsko bylo 20. srpna 1945 přinuceno ke kapitulaci.

Michal Rybín

SLOVENSKÉ NÁRODNÍ POVSTÁNÍ

V roce 1944 se v důsledku hrdinného postupu Sovětské armády přesunuly válečné operace převážně za hranice Sovětského svazu. Významná vítězství dosažená Sovětskou armádou a předobraz celé "rudé" Evropy přiměly vlády USA a Velké Británie k otevření tak dlouho odkládané druhé fronty. Vítězné tažení sovětských vojsk a porážky, které utrpěly armády nacistického Německa a jeho nohsledů, silně narušily mocenské základy proněmeckých vazalských režimů a vytvořily příznivé podmínky pro uskutečnění lidových protifašistických povstání v Rumunsku a Bulharsku.

Fašistické režimy v těchto zemích byly svrženy a nové vlády vypověděly hitlerovskému Německu válku. Finsko kapitulovalo. Také protifašistický boj na československém území vstoupil v této době do nové etapy. V srpnu 1944 vznikly v různých oblastech Slovenska a Zakarpatské Ukrajiny partyzánské oblasti, nad nimiž slovenští klerofašisté

ztratili kontrolu. V nacistických plánech na zastavení sovětských jednotek mělo slovenské území velký strategický význam, proto se Hitler rozhodl vyslat na Slovensko okupační vojska. Jejich příchod na slovenské území však loajalitu neupevnil, ale naopak se stal signálem k ozbrojenému i politickému vystoupení lidu proti utlačovatelům. 29. srpna 1944 došlo k celonárodnímu povstání, které v krátké době zasáhlo značnou

část středního Slovenska a jehož centrem se stala Banská Bystrica. Slovenská národní rada převzala deklaraci z 1.9.1944 nad povstaleckým územím zákonodárnou, vládní a výkonnou moc, řízení obrany osvobozeného území a vyhlásila mobilizaci. Téhož dne byl také vytvořen výkonný orgán SNR – sbor pověřenců. SNR vyhlásila obnovení Československé republiky na nových, sociálních a národnostně spravedlivých zá-

PETICI KSM PROTI AMERICKÉ ZÁKLADNĚ PODEPSALO JIŽ 120 000 LIDÍ

Přinášíme Vám rozhovor s Milanem Krajčou, předsedou Komunistického svazu mládeže, který byl zveřejněn v pondělní příloze Halo novin Naše Pravda.

Jaký je současný stav v kauze zákaz?

Komunistický svaz mládeže (KSM) byl oficiálně rozpuštěn Ministerstvem vnitra ČR v říjnu minulého roku. Stalo se tak po takřka roční snaze ministerstva vnitra organizaci mladých komunistů a komunistek rozpustit. Konečnou záminkou k neoprávněnému rozpuštění nakonec bylo to, že KSM jako komunistická organizace ve svém programu reflektuje fakt, že v rámci revolučního přechodu od kapitalismu k socialismu je nutné uskutečnit také změnu vlastnictví výrobních prostředků směrem k jejich společenskému vlastnictví.

Čin ministerstva vnitra vyvolal ohromnou nesouhlasnou reakci. Vyvolal zásadní nesouhlas velké části české společnosti.

Petici na podporu KSM podepsaly tisíce občanů České republiky. Proti postupu ministerstva vnitra protestovaly například i organizace bývalých protifašistických bojovníků a partyzánů. Z iniciativy studentských aktivistů vznikla petice občanských sdružení nesouhlasících s kroky ministerstva vnitra proti KSM. Podporu KSM vyjádřilo několik českých politických stran. Z podnětu poslanců Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM) byl postup ministerstva vnitra proti KSM projednáván v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky. Velký ohlas zaznamenala iniciativa ministerstva vnitra v zahraničí. Svůj nesouhlas vyjádřily stovky mládežnických, studentských a odborných organizací. Tisíce lidí adresovaly své rozhořčení ministerstvu vnitra i zastupitelským úřadům České republiky v zahraničí, mimo jiné i fada poslanců národních parlamentů, Evropského parlamentu, univerzitních profesorů, bývalých bojovníků proti

fašismu. Před zastupitelskými úřady České republiky v řadě zemí se uskutečnily protestní demonstrace.

Rozpuštění ministerstvem vnitra chápeme jako politicky orientovaný akt, který je jednoznačně antikomunistický a nedemokratický. Je zároveň velkou zkouškou naší snahy zabránit fašizaci České republiky. Pokračujeme proto v boji za legální statut naší organizace. Proto jsme se v této souvislosti obrátili také na české soudy.

Jak spolupracujete s hnutím proti raketám? Vyskytly se mezi vámi a druhými organizacemi nějaké problémy?

Navzdory oficiálního rozpuštění KSM ministerstvem vnitra znamenalo uplynulé období neobyčejný nárůst aktivit komunistické mládeže i její celkové rozšíření. Paradoxně k tomu přispěla protilidová politika minulé a současné vlády, a především jejich snaha o umístění vojenské základny USA na území České republiky. Pro KSM je organizování hnutí proti možnému vybu-

dování základny USA na našem území neobyčejně důležité. Od samého otevření této otázky se proto KSM v této věci aktivně angažuje. KSM byl první organizací, která iniciovala veřejnou kampaň proti možnému umístění vojenské základny USA. KSM za necelý rok své aktivity proti základně USA zorganizoval mnoho set veřejných akcí - petičních stánků, debat, demonstrací atd. Jsme si vědomi toho, že k odvrácení výstavby je potřeba sjednotit všechny, kteří se základnou nesouhlasí. I to byl důvod, proč jsme byli u zrodu iniciativy Ne základnám. Dnes se však stavíme kriticky k snahám jedinců, kteří se dostali do čela iniciativy Ne základnám, jež se snaží různými způsoby vytěsnit z protizákladnového hnutí členy a členky KSČM a KSM.

Dlouhodobě jsme kritičtí také k jejich pokusům ztotožňovat současnou situaci s událostmi roku 1968, nebo posilovat iluze v sociální demokracii, pacifismus či řešení problému základny USA skrze Evropskou unii nebo dokonce Severoatlantický pakt NATO. Přesto se domníváme, že je nutno přesvědčit i tyto jedince, že antikomunismus není nic, co by mohlo přispět porážce vojenské základny USA. Věříme, že i oni pochopí, že proti nám stojí neskutečně mocný nepřítel, kterému se musíme, navzdory rozdílným názorům na řadu otázek, postavit jednotně. Jen tak jej totiž můžeme a musíme porazit.

Jak jste sami uspěli s vaší podpisovou akcí? Kolik k dnešnímu dni máte podpisů?

Jednou z aktivit boje proti základnám je organizování petiční akce. Jedná se o úspěšný způsob, jak oslovovat občany s naší pozicí proti základně a zároveň je alespoň částečně zapojit do našeho boje. Petici KSM

proti umístění základny USA již podepsalo přes 120 tisíc občanů a občerek České republiky. Domnívám se, že je nutné poděkovat všem členům a členkám KSČM a KSM, kteří se zapojili do sbírání podpisů pod tuto petici. Neobyčejně tak přispívají nejen k boji proti plánované výstavbě základny USA u nás, ale i k posílení pozic komunistického hnutí v naší zemi. Ve sbírání podpisů je rozhodně třeba i nadále pokračovat.

Jaké další aktivity v této věci podnikáte?

Prázdniny jsou časem, který řada mladých komunistů a komunistek z celé republiky využívá v rámci svých možností k pokračování zápasu proti základně USA. Podobně jako minulý rok organizujeme protizákladnovou štafetu, zápas proti základně je tématem i našich letních setkání stejně jako veřejných shromáždění

KSČM. Vítejte a podporujeme samozřejmě také odmítání základny USA v sérii lokálních referend a anket, stejně jako snahy středočeské KSČM o zorganizování blokády vojenského prostoru Brdy. Jsme přesvědčeni, že výstavbu vojenské základny USA je možné odvrátit. Především na komunistech je pak úkol dělat vše, co je v jejich silách, aby v naší zemi žádná taková základna nevznikla. KSM má dnes několik stěžejních aktivit - kampaň proti antikomunismu a protidemokratické politice fašizace, úsilí zastavit sociální škrtky např. v oblasti školství, budování hnutí solidarity se socialistickou Kubou a jejími pěti hrdiny, vězňnými v USA za boj proti terorismu. Boj proti vojenské základně USA je však dnes pro mladé komunisty a komunistky jednoznačnou prioritou.

Jaroslav Kojzar

ATOMOVÁ BOMBA

Před 72 lety skončila válka, která byla ze všech, které lidstvo za svou existenci poznalo, zcela určitě nejkrutější. Žel o tuto skutečnost se postarala i vojenská moc země, která patřila do spojenecké koalice bojující proti největším nositelům nejsurovějších válečných způsobů představených nacistickým Němcem a militaristickým Japonskem. Ano, řeč je o americkém letectvu, které na úplném konci válečného běsnění, vlastně v době, když již bylo vše rozhodnuto, úplně zničilo japonská města Hirošimu a Nagasaki, a to jedinou bombou - nejmodernější zbraní, jakou kdy svět poznal.

Šlo vůbec o první nasazení jaderné zbraně. A to nikoli proti vojenskému cíli, ale proti objektům, kterým se říká město, tedy proti strategickému cíli s civilními obyvateli.

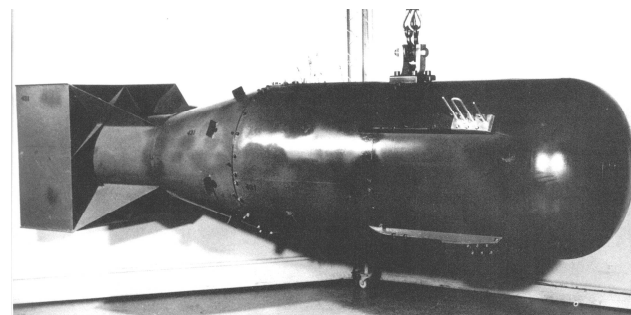
Začalo to 5. srpna 1945, když plukovník Paul Tibbets, velitel letounu B-29 Superfortress, pojmenovaný po jeho matce Enola Gay, dostal rozkaz svrhnout na Hirošimu atomovou bombu. Určený bombardér vystartoval 6. srpna 1945 z ostrova Tinian v západním Pacifiku ve 2.45 hodin. Jeho posádka tvořilo 12 mužů. Pumu, která vybuchla za jasného jitra v 8.15 hodin ve výšce 560 metrů nad městem v

doprovodu oslňujícího namodralého záblesku, který byl - dle svědectví jednoho námořního důstojníka - jasný jako slunce. Bombě se říkalo Little Boy (Chlapeček), vážila čtyři tuny, ale její účinnost představovala sílu výbuchu 20 000 tun TNT (trinitrotoluenu). Způsobila smrt asi 80 000 lidí. Nad zničeným městem visel obrovský mrak kouře a požáry se šířily na jeho předměstí. Tisíce lidí pod epi-

centrem výbuchu se okamžitě vypařily, neboť teplota zde dosáhla 9000 stupňů Celsia. Tlaková vlna rychlostí 800 kilometrů za hodinu srovnala se zemí vše v okruhu tří kilometrů. Obrovský mrak ve tvaru hříbu plný prachu a trosk pak vystoupal do výšky osm kilometrů. Dole umíraly desetitisíce lidí na následky radiace, tlakové vlny a požáru. V centru města byly zničeny všechny budovy. Vyděšení a poranění lidé, kteří přežili, bloudivi mezi troskami svých domů neschopni uvěřit či pochopit, co se vlastně stalo.

Druhou atomovou pumu svrhl také letoun B-29 (přezdívaný letci Bock's Car) 9. srpna 1945 na další japonské město Nagasaki. Jeho velitelem byl major Chuck Sweeney. Bombě říkali Fat Man (Tlustoch), údajně měla připomínat Winstona Churchilla. Její výbuch toto

Od jejího vzniku předsedala Vilma Národní komisi pro prevenci a sociální péči a Komisi Národního shromáždění lidové moci pro otázky dětí, mládeže a rovnoprávnosti žen.

Její jméno bude navždy spojeno s nejdůležitějšími úspěchy kubánských žen v revoluci a zařazeno mezi přední bojovnice za emancipaci žen na Kubě i ve světě.

Za své zásluhy obdržela četná ocenění, vyznamenání, kubánská i zahraniční, mimo jiné jí byl udělen čestný titul Hrdinky Kubánské republiky.

S. Vilma Espín byla podle svého přání zpopelněna. Její popel byl uložen při čistě rodinném obřadu a s vojenskými poctami v Mauzoleu II. Fronty Franka Paíse, kde spočívají ostatky hrdinných bojovníků této

fronty, k jejímž nejvýznačnějším členům patřila.

Kubánský lid jí vzdal poctu a projevil své uznání a lásku v Památníku José Martího v Havaně a ve Vitrážovém sále památníku Antonia Macea v jejím rodném městě, hrdinném Santiagu de Kuba. Ve stejném čase proběhly vzpomínkové akty i v ostatních provinciích.

GEORGI DIMITROV 1882-1949

Pod tímto jednoznačným názvem vyšla právě k 125. výročí narození velikána bulharských a světových pokrokových dějin kniha, kterou dal dohromady spisovatel a novinář Jiří Stano a vydalo ji nakladatelství OREGO. Je to publikace, kterou jistě zhlodne nejen každý, kdo touží poznat více onu osobnost, ale i ten, kdo potřebuje municí a další dávku elánu v dnešním nelehkém boji za lidskou důstojnost. "Z Georgiho Dimitrova měli za jeho života strach nacisté a fašisté a i nyní, téměř šedesát let po jeho smrti, mají z jeho díla a památky strach jejich dnešní antikomunističtí pohrobci." napsal ve své recenzi Josef Poláček...

V Dimitrovově rodném Bulharsku dokonce tito antikomunisté nechali v srpnu 1999 barbarickým způsobem zničit bývalé Dimitrovovo mauzoleum v Sofii. I tomuto tématu je věnována kapitolka - V příspěvku autora Dva pohyby uvádí jména i těchto barbarů - tehdejší premiér Ivan Kostov a hlavní iniciátor a režisér, tehdejší vicepremiér Evgenij Bakardžiev...

"Postava Georgiho Dimitrova si však zachovala věčné, čestné místo v dějinách lidstva. Přesvědčivé svědectví o tom podávají historické práce, dokumenty a vzpomínky v knize obsažené. Dimitrov vstoupil do širokého povědomí lidí celého světa především neohroženým bojem proti nebezpečí nacismu a fašismu před lipským soudem. Zde byl křivě obviněn spolu s dalšími komunisty z údajné účasti na zapálení říšského sněmu v Berlíně v roce 1933. Georgi Dimitrov demaskoval zločinné divadlo německých nacistů a porazil a doslova zesměšnil nacistické pohlaváry - šéfa nacistické lži-propagandy Josepha Goebbelse a Hermanna Göringa. Odešli od lipského soudu s ostudou. Kniha obsahuje klasický článek Julia Fučíka Dimitrov a Göring. Obraz Dimitrova boje v lipském procesu zachycují dokumenty. Stanova stať Georgi Dimitrov před lipským soudem podává řadu důležitých informací, které jsou dnes pravcovými masmédií utajovány před českým i bulharským národem." píše Poláček dále.

Kniha se však nezabývá jen tímto nejznámějším obdobím jeho života, ale popisuje i aktivity v rámci Komunistické internacionály, kde Dimitrov zastával vedoucí funkci, tak i jeho příspěvek k vývoji po druhé světové válce v zemích východní a střední Evropy. Nechybí ani překlady autorů Prof. Dr. Alexandra Lilova a akademika Mito Isusova a stať věnovaná jeho vztahu k Československu.

-JPO-
dále.

V OSTRAVĚ PROTI RADAROVÉ ZÁKLADNĚ USA

V sobotu 7. července 2007 proběhla na Masarykově náměstí (dříve náměstí Lidových milicí) v Ostravě demonstrace Komunistického svazu mládeže proti umístění americké radarové základny na území České republiky. Předseda KSM Milan Krajča ve svém projevu uvedl, že souhlas s umístěním vojenské základny USA na našem území je vyvrcholením patolízalské podpory válečných plánů George Bushe a imperialismu USA ze strany vládnoucí třídy České republiky.

Proti vůli naprosté většiny obyvatel země a přes existenci mohutného protizákladnového hnutí česká protilidová vláda zintenzivňuje jednání s vládou USA, organizuje na lžích založenou propagandistickou kampaň, snaží se prosadit vybudování vojenské základny USA za všech okolností.

Zdůraznil, že my, komunisté, zásadně nesouhlasíme umístěním jakékoli imperialistické vojenské základny na území České republiky. Je více než jasné, že americký tzv. obranný protiraketový systém je jen druhem agresivní americké imperialistické politiky. Budováním svých základů po celém světě se Spojené státy americké pouze připravují na novou vlnu svých krvavých dobovačských válek. Jako komunisté také ostře kritizujeme všechny sociálně demokratické iluze vyřešení této otázky zapojením plánované základny do agresivního Severoatlantického paktu NATO či větší mírou diskuze s imperialistickou Evropskou unií. Takový přístup jednoznačně odmítáme.

Dodal, že vybudování vojenské základny USA můžeme

zastavit pouze organizováním mohutného lidového odporu. Je třeba svůj nesouhlas demonstrovat na veřejných mítincích, manifestacích, pochodech. Nezbytné je pokračovat ve sbírání podpisů pod petici Komunistického svazu mládeže, kterou k dnešku podepsalo již přes 120 000 podpisů občanů České republiky.

Předseda ostravského klubu KSM Jiří Kaprál nahlédl ve svém projevu do historie. USA se staly první zemí vlastníci funkční atomovou bombu. Jako první tuto novou zbraň hromadného ničení použily, a to před 62 lety proti japonskému civilnímu obyvatelstvu. USA jako jediné vůbec použily atomové zbraně proti lidem, neboť od té doby nebyly atomové zbraně nikým nikdy takto použity, navzdory faktu, že o 62 let později současný celosvětový arsenál čítá přes 30 000 nosičů atomových zbraní.

Přes 50 let lidstvo úspěšně čelí hrozbě jaderného sebezničení. A to ze zcela prostých důvodů: případný jaderný konflikt by neměl a ani nemohl mít vítěze, protože poražení bychom byli my všichni. Dnes se situace významně mění. A to ve prospěch právě USA, které jsou

nyní zemí, jež je schopná jaderný úder zasadit, ale v budoucnu i takový úder odvrátit. A tohle je zásadní, vojenská výhoda USA nad zbytkem světa.

Dále předseda ostravských komsomolců upozornil, že teroristická hrozba, kterou je uměle a neustále zastrášována česká, stejně jako americká veřejnost, by dnes nemusela existovat, nebýt agresivní americké zahraniční politiky na Blízkém východě. Každá bomba svržená na Afghánistán a Irák, každý výstřel americké pušky jenom více a více zhoršuje situaci a vytváří další, nové odpůrce USA. Česká republika se po pádu socialismu a po rozbití Československa postupně zbavuje mírové politiky, jež byla našemu národu vždy vlastní. Souhlasně jsme kývli a mlčky přihlíželi bombardování Jugoslávie, do Afghánistánu posíláme naše kluky učit se zabíjet. ČR tak slouží cizím zájmům.

Demonstraci přišla sledovat i skupina anarchistů, která, soudě dle textu letáků, které rozdávala, považovala protest proti umístění americké základny za „stalinistické šílenství“.

Leopold Vejr

VÝLETNĚ V PROKOPSKÉM ÚDOLÍ

V sobotu 21. července 2007 pořádal klub KSM Praha 12 výlet členů a příznivců KSM do Prokopského údolí. Jednalo se o nevinnou a takřka apolitickou akci, i ten prapor revoluce, pod kterým jsme kráčeli kupředu, byl jen fiktivní, ale domnívat se, že bychom se dokázali po celý den nebavit o politice, by bylo bláho-vé...

V půl desáté se náš desetičlenný hlouček sešel na zastávce tramvaje Zlíchov. Na to, že je období letních prázdnin a dovolených a že se nejednalo o akci dalekosáhlého politického významu, to byla účast dobrá. Po krátkém rozmýšlení jsme se usnesli, že nepůjdeme "po modré společně" přes Žvahov, ale "spodem" kolem zdravotního střediska v Hlubočepích k bývalému hlubočepskému nádraží a rovněž na acetylen - dnes je oboje ve stavu hluboké devastace...

U bývalého klukovického koupaliště jsme se přesvědčili o blahobytu a rozkvětu svobody a demokracie za "první republiky". Ve skalnaté stráni zde za doby hospodářské krize ve 30. letech bydleli nezaměstnaní. Nikdo jim v tom nebránil, nikdo je nevyháněl. Jak by řekl každý absolvent základní školy, který prostudoval současnou učebnici dějepisu, "to za těch bolševických vrahů by museli, chudáci, bydlet v králíkárnách". V nedalekých Jinoních, Košířích a na Smíchově mohli svobodně žebrať, třeba i nadávat. A protože neměli práci, měli spoustu času, a protože čas jsou peníze, měli jistě i spoustu peněz. Ale nebojme se, do období první republiky, našeho vzoru, se vracíme milovými kroky, a němečtí feudálové ve vrcholových státních funkcích nás přesvědčují o tom, že je

třeba se vrátit (totiž "jít kupředu") ještě dále, před proklatou pozemkovou reformou v roce 1918. Tak se snad i ty jeskyně dočkají nových nájemníků. Jen jestli je v současnosti restituent pozemků, potomek šlechticů, ze svého majetku nevyhodí... (Mimochodem o tom bydlení nezaměstnaných v jeskyních nejsou jen "komunistické kecy", nýbrž opatrně se o něm zmiňují i současné materiály - na informační ceduli pod klukovickými skalami je uvedeno: "Ve 30. letech 20. století byla jeskyně obývána".)

Krásnou přírodou přibližně podél Dalejského potoka a železniční tratě jsme došli do Řeporyjí, kde jsme zasedli do provozovny veřejného stravování. Po dobrém obědě jsme pokračovali kolem skanzenu - středověkého městečka Řepora (známého také jako Tuležim) ke stanici metra Luka. Odtud jsme

se přesunuli městským autobusem do Dejvic, kde jsme zasedli do dalšího restauračního zařízení a v příjemném prostředí pokračovali v řešení otázek, o kterých jsme se nestihli dostatečně pohádat cestou. Počasí nám přálo a akce proběhla v srdečném a soudružském prostředí.

Závěrem článku bych rád poděkoval soudružce, která přišla s námětem na tento výlet. Organizátoru za KSM Praha 12 děkovat nebudu, neboť samozřejmě smrdí. Doufejme, že další svazácké turistické výlety na sebe nenechají dlouho čekat a setkají se s podobným ohlasem, jako tento. Jen nevím, jestli nás do té doby vládnoucí buržoazie a její přísluhovači za tuto nebezpečnou revoluční činnost nezačkají...

Leopold Vejr

je hrozbou, říkala to v Kongresu Spojených států, přijela do Evropy a říkala totéž, pak jsem nějak této dámě odpovědět musel, přál bych si, aby o mně mluvila lépe, ale oni se nikdy neodvážejí nebo s námi nechtějí mluvit a uvést věci na pravou míru. Pro ni - jako pro ženu - mám ohledy, pro prezidenta

Spojených států - jako pro lidskou bytost - mám ohledy; ale když znásilňují svět, zabijejí mnoho dětí, bombardují celá města v Iráku, v Afghánistánu; tolik uškodili nejen světu, i mnoha lidem ve Spojených státech. Ve Spojených státech je 40 milionů chudých. Kdo navštívil

oběti Katriny? Kdo navštívil Latinoameričany? Včera jsem četl, že pochytili přes 200 guatemalských emigrantů, vzali jim děti, barbarské! To je hrozné! A to provedla vláda Spojených států, že rozdělila rodiny!

Přeložil Vladimír Sedláček

ZEMŘELA VILMA ESPÍN GUILLOIS

Dne 18. června 2007, v 16.14 hod. zemřela v Havaně v důsledku zhoršení dlouhé nemoci v posledních týdnech, soudružka Vilma Espín Guillois, hrdinka ilegálního odboje, významná příslušnice Povstalecké armády a neúnavná bojovnice za emancipaci žen a obranu práv dětí. Narodila se v Santiagu de Cuba 7. dubna 1930 v rodině, která v ní od raného mládí pěstovala etické hodnoty, jež se jí staly vlastní, a vštěpovala jí touhu po vědění. Od mládí zaujímal Vilma revoluční politické postoje a aktivně se účastnila studentstských demonstrací po batistovském státním převratu v roce 1952.

Od té doby se stala neoddelitelnou spolupracovnicí nezapomenutelného Franka Paíse, členkou organizací, které založil v boji proti tyranii, a spolu s ostatními členy tehdejší Národní revoluční akce vstoupila do řad Hnutí 26. července. Dveře jejího domu byly otevřeny, aby poskytly ochranu soudruhům, kteří se zúčastnili útoku na kasárna Moncada a byli pronásledováni jednotlivými utiskovatelského režimu zizničnými po krvi. Již v době příprav na novou etapu boje a po dokončení post-

graduálního kurzu ve Spojených státech se na pokyn vedení Hnutí zastavila v Mexiku, aby se zde sešla s Fidelem, převzala od něj instrukce a poselství. Pod přímým velením Franka se podílela na ozbrojeném povstání v Santiagu de Cuba 30. listopadu 1956 na podporu výsadku z Granmy a její obydlí se po této významné akci přeměnilo v generální štáb revolučního hnutí v Santiagu de Cuba.

Jako členka Národního vedení Hnutí 26. července byla krátce před zavražděním Franka Paíse jím jmenována do funkce provinční koordinátorky ilegálního hnutí v Oriente a tuto činnost vykonávala mimořádně zdatně a odvážně až do doby, kdy se s ohledem na pronásledování a neustálou perzekuci připojila v červnu 1958 k Povstalecké armádě a stala se legendární partyzánkou II. Východní fronty Franka Paíse a schopnou koordinátorkou ilegálního hnutí v Oriente a této fronty. Po vítězství revoluce v roce 1959 plnila různé úkoly. Z pověření F. Castra stanula v čele sjednocovacího procesu ženských organizací a založení Federace kubánských žen. Organizační práci v ní se s mimo-

řádným nasazením věnovala z předsednické funkce až do poslední minuty svého plodného života.

Byla členkou Ústředního výboru KSK od jejího založení v roce 1965 a v této funkci byla potvrzena na všech sjezdech. V roce 1980, při příležitosti II. Sjezdu KSK byla zvolena náhradním členem politického byra a na III. Sjezdu řádným členem tohoto článku vedení a tuto zodpovědnost vykonávala do roku 1991. Od prvního funkčního období byla poslankyní Národního shromáždění a od ustavení Státní rady byla rovněž její členkou.

se lišili, ale vždycky jsme se domluvili. Od Bushova příchodu to nešlo a pokoušeli se o puč, Bush se o něj u nás pokoušel, unášeli mě a téměř mě zavraždili, a byl to Bush, kdo to vymyslel a kdo byl ideologem a prosazoval všechno to násilí proti Venezuele. Kdyby alespoň toto skončilo a naučili bychom se žít vedle sebe, respektovat jeden druhého, to je to, co si ve skutečnosti přejeme.

Jsou nějaké podmínky, za kterých byste pozval prezidenta Bushe do Venezuely?

Ne. Nikdy. Věřím, že Bush - což jsem řekl v Buenos Aires - je politická mrtvola, je morální mrtvola, naštěstí má málo času, než opustí vládu. Myslím, že je neštěstím, že ho zvolili prezidentem Spojených států, myslím neštěstím pro lid samotných Spojených států, i pro svět, navíc když je mnoho pochybností o tom, zda tyto volby vyhrál či ne, když to trvalo osm měsíců, než byly známy výsledky, zůstává mnoho pochyb, ne? Ale nakonec mu už moc času nezbyvá, je zapadajícím sluncem, navrhuji chvíli počkat, být trpělivý a doufejme, že vy, občané Spojených států, budete mít dost soudnosti, abyste zvolili dobrého

prezidenta, muže či ženu, na příštím období, že budeme schopni si pohovořit a souhlasit se společnými plány v boji proti bídě, nouzi, chorobám, za zdraví, vzdělání, v boji proti terorismu, proti pašování drog, usilovat o mír na světě. Kéž bychom to dokázali! Ale ne s tímto prezidentem, to nestojí za námahu, to je nemožné.

Dáváte prezidentu Bushovi mnoho charakteristik, mnoho urážek, ale on nikdy nezmiňuje vaše jméno, nějaké myšlenky, kterým Bush jako státník možná věří. Bush zaujímá velmi zkušenou pozici, jako by se jimi necítil dotčený.

Ne, nevěřím, že to tak je. Myslím, že je to spíše taktika. Právě teď, než jsem s vámi začal hovořit, díval jsem se na televizní přenos tiskové konference z Mexika, kterým cestu končil, a první otázka novináře z mexického La Jornada byla na Cháveze, na Latinskou Ameriku a na protiváhu, kterou by Bush vložil, aby Cháveze zastavil, a on na ni neodpověděl, šel pro své druhy; myslím, že nechce poznat pravdu, protože ta není ani u Cháveze, ta je v tom, že lidé v Latinské Americe se probudili, teď, po tolikém utrpení! V Latinské

Americe je 200 milionů chudých, z nich téměř 100 milionů v bídě, a ze Spojených států či z jejich vlády přicházejí návrhy na volný obchod, volný trh, privatizaci, neoliberalismus; to je jedna z příčin našeho utrpení! My navrhuje něco jiného, hledat alternativní cestu. Lidé se tedy probudili. Není to Chávez, kdo nechce vidět pravdu, oni obcházejí vedlejšími cestami, aby se nesehtkali s velkou realitou. Nemá co hledat v Latinské Americe, vláda Spojených států, vláda George Bushe na Latinskou Ameriku zapoměla, a tady jsou výsledky, Latinská Amerika se zvedla a každý den se více vlád distancuje od politiky Spojených států.

Když jste mluvil o charakteristikách a urážkách, také jste jmenoval Condoleezu Riceovou, naši ministryni zahraničí, nazval ji negramotnou a řekl, že trpí sexuální frustrací. Jste gentleman. Co vás nutí říkat tak urážlivé věci, zvláště o ženě?

Pravdou je, že tohle jsem neřekl. Musíte brát v úvahu neustálé snahy mě satanizovat, nazývat mě diktátorem, tyranem, vyhlaizovatelem; z Washingtonu na mě zkoušeli puč, zabilí při něm tady přes 150, 200 lidí, napadali Venezuelu a nikdo neřekl, že to je násilí, co? Nyní odpovídám prezidentu Spojených států či ministryni zahraničí tvrdými slovy a oni pak říkají, že to je násilí, z tohoto pohledu jsem násilník a oni jsou obětí, a to je pomsta, my jsme oběťmi násilí. O žádné ženě na planetě bych nikdy neřekl, že má nějaký sexuální problém. Ne, to je součást mediální manipulace; spíše bych o ní žertoval, že bych jí dal kytku. Při jedné příležitosti jsem řekl - ve snaze o dobrý humor - že nejpravděpodobnější je, že se jí o mně zdá, protože mě každý den volá, Chávez, Chávez, Chávez

SLOVANSKÁ MLÁDEŽ PROTI ZÁKLADNÁM PROHLÁŠENÍ ZÁSTUPCŮ MLÁDEŽE SLOVANSKÝCH VÝBORŮ ČR A POSLKA

Poslední desetiletí minulého století a počáteční léta tohoto století byli provázeni agresivními činy, nerespektujícími mezinárodní smlouvy, dohody, konvence a ani autoritu OSN. Právo silnějšího v těchto případech vzývaly státy NATO vedené velmocenským hegemonem USA. Stalo se tak pod různými pochybně vymyšlenými a lživými záminkami, z nichž „boj se světovým terorismem“ nadále trvá a pravděpodobně v dohledném čase neskončí.

Nevěříme tedy trvající kampani administrativy USA a vlád Polska a ČR o nutnosti umístění raketové a radarové základny na svrchovaném území těchto států. Uváděné důvody ke zřízení zmíněných komponentů tzv. Národní protiraketové obrany USA (ohrožení teroristy, či státy „osy zla“, tj. Irán, KLDR apod.), stejně

jako případné výhody hostitelské zemi jsou iluzorní. K tomu stačí základní znalost zeměpisu a běžné informace o používání balistických mezikontinentálních raket.

Kdo se alespoň minimálně orientuje v geopolitických souvislostech, pozná pravou podstatu věci - kontrola prostoru nad Ruskem, Ukrajinou a Běloruskem. Tento tzv. obranný systém se může kdykoliv změnit na agresivní, vydírající tyto východoslovanské země, zejména největší z nich Ruskou federaci. Každopádně celá záležitost povede určitě jen ku opětovnému zvyšování zbrojení, militarizace a nejistoty v Evropě a nakonec i v celém světě, jako v době studené války.

V konečném důsledku tato záležitost ohrožuje přímo národy a státy západních Slovanů. Vojen-

ské základny USA, kdekoliv ve světě jsou nakonec vždy de facto státem ve státě, bez ohledu na prvotní úpravu jejich právního postavení.

Odmítání referenda v této záležitosti vládními garniturami ve Varšavě a Praze, zbavuje občany práva vyjádření skutečné a svobodné vůle. Přitom tu jde o záležitost, která představuje velmi podstatný zásah do suverenity Polska a ČR. O zásah, který může závažně ovlivnit jejich bezpečnost i zahraničněpolitické a ekonomické podmínky.

Rozhodná většina obyvatel Polska a České republiky odmítá umístění systémů protiraketové obrany USA na území svých států. I my proto jednoznačně říkáme **NE ZÁKLADNÁM SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH VE STŘEDNÍ EVROPĚ!**

Prohlášení zástupců mládeže Slovanského výboru Polska a Slovanského výboru ČR k rozmístění prvků tzv. protiraketové obrany USA na území Polska a České republiky

DALŠÍ OBCE ŘEKLY NE RADARU!

V sobotu 9. června jasná většina obyvatel devíti obcí na Příbramsku a Rokycansku v místních referendech nepodpořila to, aby v jejich blízkosti vznikla americká radarová základna. Už v předchozích týdnech se proti radaru postavili občané dalších okolních obcí. Stavbu radarové základny v nedalekém újezdu Brdy v sobotu odmítla většina obyvatel sedmi obcí v Rožmitále pod Třemšínem, Bezděkově pod Třemšínem, Věšíně, Sedlici, Volenicích, Vranovicích a Vševilch.

Nadpoloviční většina obyvatel přišla hlasovat v šesti obcích a referenda tam jsou platná. Jen v Rožmitále pod Třemšínem se hlasování zúčastnilo 47,17 procenta z 3636 oprávněných voličů, takže referendum není pro vedení obce závazné - pravice vyzvala občaný k bojkotu referenda... I tak z hlasujících tam

radar odmítlo 1620 lidí, pro bylo 83 osob. Obce, jež se na Příbramsku hlasování zúčastnily, jsou členy Mikroregionu Rožmitálsko. Referendum vyhlásilo sedm z 11 jeho členů. Ve Hvozdanech hlasovali lidé už před týdnem. Z celkového počtu 5712 oprávněných voličů v mikroregionu přišlo hlasovat 3138 lidí, z toho bylo proti základně 95,62 procenta. Například v Bezděkově byl z 90 voličů jediný člověk pro vybudování základny.

Jasný nesouhlas s vybudováním radaru ve vojenském újezdu Brdy v sobotu vyjádřili také obyvatelé tří obcí na Rokycansku. Jednoznačně proti se vyjádřili lidé v obecních referendech v Hůrkách a Štítově, v Mešně odmítli radar v anketě. Základna by se měla dotknout celkem 16 obcí v kraji. První výsledkové hlasování o radaru se konalo 17. března v Trokavci,

kde bylo proti 71 ze 72 voličů. Druhé bylo 5. května ve Viskách, proti radaru bylo všech 30 zúčastněných. Radar odmítla v referendu minulý týden také většina občanů Hvožďan, Zaječova a Těni. Obyvatelé dalších obcí, a to Skořic, Strašic, Příkošic a Míšova a Mirošova, odmítli základnu v anketě.

TOPOLÁNKOVA REFORMA PROTI ŠKOLSTVÍ

O novém školním roku, současné situaci ve školství, individuálním vzdělávacím programu, hodnocení nové ministryně školství, o současné pozici studentů i rodičů, ale i o nových podmínkách učitelů a výhledu do blízké budoucnosti si můžete přečíst rozhovor s Martou Semelovou, předsedkyní odborné sekce školství ÚV KSČM, který byl zveřejněn v příloze Haló novin Naše Pravda.

Od 1. září přecházejí školy na individuální vzdělávací program. Bude to posun kupředu

nebo zpátky?

Jednoznačně krok zpět. Projekt není dostatečně ověřen, nejsou vydány odpovídající učebnice ani metodické příručky. Jedná se o naprosto nesystémový krok, který způsobí potíže všem. Dětem, rodičům i učitelům. Zvláště, když se rodina přestěhuje a změní školu. Co mají žáci povinně umět, tedy tzv. závazné výstupy, jsou totiž dány až na konci 5. a 9. ročníku. Předměty se mohou učit samostatně, jak jsme byli dosud zvyklí, anebo dohromady jako

HUGO CHÁVEZ: SOCIALISMUS JE DEMOKRATICKÝ, DEMOKRACIE JE SOCIALISTICKÁ

Přinášíme zajímavý rozhovor s neméně zajímavou osobností. Venezuelský prezident Hugo Chávez poskytl zpravodajce severoamerické televize Barbaře Waltersové rozhovor pouhých několik hodin poté, co George Bush ukončil svoji cestu po Jižní Americe:

Pane prezidente, při známkování 1-10, kdy desítka bude nejvyšší, jak byste označil návštěvu prezidenta Bushe v Latinské Americe? Jakým číslem?

Jedna, když budu velkorysý, protože lepší by bylo pět minus, kdybyste mi dovolila záporná čísla. Bylo to negativní v mnoha ohledech, ale asi mu dám velkorysu jednotku, což odpovídá rámci vaší otázky.

Prezident Bush se v Latinské Americe snažil prosazovat demokracii, kapitalismus a vy doufáte v rozšíření socialismu. Kdo vítězí?

Kdo vítězí? Já věřím, že vítězí nová éra, protože nevěřím, že je rozpor mezi demokracií a socialismem, náš socialismus je demokracií. Věřím, že to, co je tady v rozporu, je starý způsob demokracie elit, demokracie bez lidu. Demokracie plná lidí, kde je vytvářena rovnost, spravedlnost, svoboda a společenský rozvoj mužů i žen, ale jako navzájem si rovných; rovnost, svoboda, to je demokracie, a to je také socialismus. Socialismus není v rozporu s demokracií, ne, jedno je součástí druhého, socialismus je demokratický, demokracie je socialistická.

V tomto rozhovoru vás vidím

jako váženého muže, ale slyšeli jsme, že jste nazval prezidenta Spojených států d'áblem , oslem , opilcem , lhářem , zbabělcem , vrahem . Co to všechno znamená? Čeho chcete dosáhnout těmi všemi přívlastky či charakteristikami?

Čas od času jsem říkal takové věci, použil jsem těchto termínů a věřím, že vím, co by mnozí chtěli říci prezidentovi Spojených států velmi osobně. Ano, nazval jsem jej d'áblem v OSN, při jiné příležitosti jsem jej nazval oslem , trochu proto, že ignoruje, co se skutečně děje v Latinské Americe a ve světě. Pokud to byl ode mne exces, dobře, беру, a teď kdo nejvíce škodí - prezident Spojených států bombarduje lidi, přepadá národy, ve skutečnosti masakruje lid v Iráku, například, to je skutečné ničení! Já se snažím upoutat pozornost k realitě ve světě a používám občas silná slova.

Když charakterizujete prezidenta Spojených států jako osla a

opilce, chcete nějak, chtěl byste se nějak prezidentu Bushovi omluvit za takovou charakteristiku?

Ne, neomlouvám se a nechávám ji tak, aby ji každý viděl, i vztahy, jaké ve skutečnosti jsou, ale musíte také hodnotit, že mě ve Washingtonu, v Bílém domě, sám prezident Spojených států, ministr zahraničí a jeho zástupce pro Latinskou Ameriku nazvali hrozbou pro lid Latinské Ameriky ; nazývají mě hrozbou ; nazývají mě diktátorem , hanobitelem lidských práv , což je odsud až potud neustálá vlna útoků a nemá to nic společného s realitou. Vždy se bráníme a často podnikáme protiútoky, a já bych si přál, aby to skončilo. Řekl jsem vám mimo kameru, že s prezidentem Clintonem jsem mluvil osobně, vzpomínám si že čtyřikrát, a mluvili jsme spolu i po telefonu a třásli si rukama a smáli se spolu a diskutovali o záležitostech, ve kterých jsme

rozpočtech 14 státních univerzit, s čímž je dále spojeno zvýšení registračních poplatků studentů o tisíce procent, nucený odchod do důchodu likvidující nejvýznamnější profesory, prodej nejdůležitějších budov a majetku univerzit. Následkem privatizace je pak rovněž přeplněnost univerzit a zhoršující se prospěch.

Vláda se u studentů nespojila jen s povinnými platbami na důchodové pojištění, ale určila také povinnost absolventů univerzit platit daně za vzdělání (u nás v příkrém rozporu s programem KSČM propagováno Jiřím Dolejšem, pozn. překl.), což dále zvyšuje daňovou zátěž kolumbijských obyvatel a což také bude mnoha zájemcům o studium v praxi znemožňovat či komplikovat realizaci práva na vzdělání, jež je výsledkem mnoha dlouhých bojů.

Kromě zmíněných restriktí vyplývajících z Národního plánu rozvoje je zdrcujícím úderem proti primárnímu a sekundárnímu vzdělání také „reforma“ pře-

vodu financí z národní na regionální vlády.

Boj studentů musí být bojem za možnost veřejného vzdělávání pro všechny. Je čas k vybudování silného hnutí na obranu veřejného vzdělávání. Dne 23. května proto celý vzdělávací sektor pořádá velkou národní demonstraci. Vedle toho bude pokračovat časově neohraničená stávková učitelů na základních a středních školách a hnutí odporu na státních univerzitách. Kolumbijská společnost musí vyjádřit svoji solidaritu se situací studentů. Musíme se bránit proti zavádění všech poplatků a „reforem“ Národního plánu rozvoje, který není ničím jiným než naprosto nelegitimní politikou polovojenské vlády, která způsobuje fyzické a sociální násilí. Boj na univerzitách bude dlouhý. Bude veden až do konce a otevře prostor pro skoncování s Uribeho tyranii.

Claudia Flórezová,
generální tajemnice Komunistické mládeže Kolumbie - JUCO

Přeložili: Veronika Sýkorová,
Radim Gonda

skupina předmětů, na kterou je stanoven určitý počet hodin. Záleží na řediteli školy a kantelech, jak se rozhodnou. Mohou, ale nemusí, používat učebnice či různé odborné texty a příručky, případně si budou učitelé různé vyhledávané učební materiály nahrazující učebnice množit či tvořit si učební texty sami na koleně. Je to prostě ukázka toho, jak se stát zbavuje jedné ze svých základních povinností, tj. povinnosti zabezpečit kvalitní dostupné vzdělání na základě jednotných osnov, včetně dostatečného financování. Vzdělaný národ, to by totiž měla být skutečná priorita všech politických stran. Namísto toho je likvidováno to poslední, co zbylo po jednotném školství, jsou rušeny a slučovány školy, a peníze se místo do vzdělávání vrážejí do zahraničních vojenských misí našich žoldáků a na ochranu Bushe při návštěvě ČR.

Jak jsou učitelé spokojeni s pololetní prací nové ministryně? Co se jí podařilo a co je hodnoceno negativně?

Možná jsou spokojeni s jihočeskou matkou Danou Kuchtovou různé protitemelínské lobbistické skupiny, od nás i z Rakouska, které poskytují za odvedené služby své finance. Ale učitelé? Platy stále neodpovídají náročnosti tohoto povolání, pro příští rok se počítá s pouze 1,5% nárůstem, což znamená snížení reálných platů. Za tvorbu školních vzdělávacích programů, které museli kantoři tvořit po večerech a ve volných dnech, namísto toho, aby si odpočinuli, načerpali síl, věnovali se rodině a svým zájmům, nedostali navíc ani korunu. Je sice hezké, že se D. Kuchtová postavila proti výraznému propouštění učitelů, což navrhol Kalousek, ale co mají dělat ředitelé škol,

když dostanou málo peněz? Bud' sníží platy nebo budou muset propouštět. Přitom na soukromé školy peníze jsou. Těm chce paní ministryně přidat 550 milionů korun. Ve školství je taky stále víc papírování, projevuje se rostoucí napětí, nejistota, nespokojenost, celková destabilizace. Navíc význam tohoto povolání v očích veřejnosti degradují hloupé návrhy na snížení vzdělanosti učitelů na středněškolskou úroveň či rozšíření domácího vzdělávání dokonce na 2. stupeň základní školy. Ušetřeny nejsou ani učitelky mateřských škol, jejichž náročné povolání vyžaduje vzdělání zahrnující psychologickou a pedagogickou přípravu, ale také vědomosti o různých specifických poruchách u dětí, znalosti z oblasti zdravotnictví atd. A nyní se přišlo s tím, že místo mateřských škol mohou být mateřská hlídací centra, kde děti povedou lidé bez jakékoliv kvalifikace. Naprosto nekonceptně se tak řeší neschopnost všech polistopadových vlád, které daly zelenou rušení mateřských, základních a středních škol pod heslem tzv. optimalizace. To konečnou rušení pokračuje i nyní, včetně likvidace učňovského školství. Co se týká středního školství, je třeba připomenout, že za působení D. Kuchtové došlo k odložení státních maturit. Tady si myslím, že vzhledem k jejich nepřipravenosti je to v pořádku, i když odkládat tento krok není možno donekonečna. Musí existovat srovnatelnost a zároveň záruka zachování určité úrovně maturitní zkoušky. Nově bylo také prosazeno zrušení postupových zkoušek pro žáky víceletých gymnázií z nižšího na vyšší stupeň. Nemyslím si, že právě tento krok jde správným směrem. Víceletá gymnázia jsou elitní školy, které odebírají kla-

sickým školám základním lepší žáky a úroveň tříd na ZŠ jde pak logicky dolů. Postupové zkoušky, které v roce 2004 zavedl nový školský zákon, do určité míry snižovaly zájem rodičů umístit své dítě do víceletého gymnázia, neboť jednou z motivací je právě to, že jim pak odpadá starost, zda se jejich ratolest dostane na střední školu. Já osobně bych víceletá gymnázia jako taková zrušila.

Problémy se dají očekávat na vysokých školách. O vzdělání mluví pravcové strany totiž vždy jen před volbami. Po volbách je situace jiná. Ministryně Kuchtová nedokázala vzdělávání jako prioritu prosadit ani do programového prohlášení vlády. A tak musí vysoké školy počítat s výraznými škrti. Vysokoškoláci pak mohou očekávat placení školného. Maskováno je sice jako příspěvek na studium, ale jde o školné. Toto tzv. odložené školné, jehož návrh k diskusi bude představen v rámci Bílé knihy terciárního vzdělávání, jež na MŠMT začínají připravovat, prakticky znemožní mnohým mladým lidem se sociálně slabšího prostředí studovat. Zdůrazňuji, že KSČM jakoukoli formu školného, tedy i školné odložené, odmítá.

S čím naopak s ministryní souhlasím, je odmítnutí návrhu, aby se peníze na školství převedly v rámci zákona o rozpočtovém určení daní (Poslanecká sněmovna ho má projednávat na podzim) ze státního rozpočtu na kraje. Částku přes 30 miliard dnes posílá školám ministerstvo. Pokud by o ně přišlo, přišel by stát o hlavní nástroj ovlivňování školství, došlo by k dalšímu odstátnění. V ČR by se utvořilo 14 různých vzdělávacích systémů. Nebylo by možné ani zaručit, že kraje

dají peníze skutečně do školství.

V příštích dnech má Poslanecká sněmovna projednávat reformu veřejných financí. Jak se, bude-li přijata, dotkne školství a vůbec vzdělávacího systému?

Velmi silně. Vysokým školám hrozí, že jim kvůli plánovaným škrtům ve státním rozpočtu bude v příštím roce chybět minimálně miliarda korun. Ta je určena na nábor nových studentů, kterých má být o 16 tisíc víc než letos. Takže se buď sníží počet příji-

maných studentů nebo jejich financování. Česká konference rektorů VŠ však vydala usnesení, podle kterého ve skutečnosti chybí z rozpočtu ministerstva na rok 2008 ne 1 mld., jak říká Kuchtová, ale podstatně víc, 2,28 mld.Kč. Na potřebné financování vysokých škol dnes chybějí peníze pro 30 tisíc studentů, což představuje dvě středně velké univerzity.

Chybět budou i peníze na zavádění a využívání internetu ve školách. Ten přestala vláda financovat už letos a s financov-

áním nepočítá ani pro příští rok. Vzhledem k 1,5% navýšení průměrného učitelského platu dojde při očekávané inflaci k snížení reálné mzdy učitelů, tedy zhoršení platových a pracovních podmínek učitelů.

Celkově pak celá Topolánková deforma směřuje k další privatizaci školství a školských služeb, jako je stravování, školní družiny, školní kluby a internáty a k zvýšení finanční spoluúčasti studentů.

ANTIKOMUNISMUS SOUČÁSTÍ ŽIVOTA?

Procházel jsem se nedávno po jedné pražské čtvrti a chtěli jsme si sednout do nově otevřeného čajového klubu. Proč ne, vždyť nabízí čaje i dle vlastních receptur, kávu z celého světa a spoustu dobrot a navíc je to prostor nekuřácký. U vchodu z chodníku nás taky uvítal pestrý letáček, s fotografiemi a nabídkou služeb. Určitě to vyzkouším, řekl jsem si. Pak jsem dočetl ale onu pozvánku a na samém konci mě zarazila věta: „Komunistům a podobně havěti vstup jest zapovězen“.

Zarazilo mě to. Podobný případ jsem slyšel v médiích, do hospody majitel zakazoval vstup Romům a ti myslím následný soudní spor vyhráli... Ale komunisté jsou zřejmě postaveni mimo zákonná lidská práva. Jak jinak si vysvětlit neschopnost vypátrat viníka řady fyzických útoků na představitele strany, neschopnost učinit přítrž zuřivému antikomunismu, který přímo vyzývá k fyzické likvidaci komunistů, ať již nápisy na tričkách či transparentech, který dusí různou

měrou ty, kteří statečně chodí se svým kritickým názorem k současnosti na trh?

Vydal jsem se i na 1. máje, kupodivu i na Letnou. V protikladu s Výstavištěm, kde vládla mezi lidmi pohoda, duch solidarity a přátelství, na Letné i za plného slunce šlehaly blesky nenávisli. A nejen z projevů, nejen z různých divadýlek a stánků. Primitivové mohli dokonce svůj vzkaz adresovat na lístku Vojtovi Filipovi nebo ho napsat na zřízenou papírovou nástěnku. A zde opět byl dle mého názoru porušován zákon. „Na každou rodou svinu už se vaří voda“ je jen jeden z mnoha nápisů... Jen podle tabule o pódia akci podpořily Agentura Petřínová, Annonce, Ateliér ALF, Carex s.r.o., Člověk v tísni, FAN, Grand Caravan, Ježek a Čížek, Konfederace politických vězňů, Krásný ztráty, Luna ateliéři s.r.o., Marhoul (díky Václave), Marvil, Mowshe, MP Print, Palec Comedia studio, Radio 1, Radio Beat, respekt, Rodiný pivovar Bernard, Rybabaruby, Tiger

Team, Voodoo.cz... Ministerstvo vnitra dosud neprávoplatně rozpustilo Komunistický svaz mládeže, protože má jiný názor na budoucí uspořádání společnosti. Tyto subjekty podporují veřejné akce, kde se vyzývá k likvidaci celé skupiny občanů. A fungují, jsou financovány i z našich daní. Paradox nebo systé-

ZST

porušovat všechny zákony a předpisy, jaké ve vztahu k dopravě v Evropě existují.

Pár příkladů za všechny. Myslíte, že je možné, aby se ve Španělsku v luxusních hotelích nebo v přímořských letoviscích prodávaly právě holandské tulipány sklizené na nizozemských plantážích brzy ráno a dopravené napříč Evropou mrazírenskými návesy přibližně 1 500 km na Pyrenejský poloostrov při dodržení předpisů? (Pro lepší představu - jen z Rotterdamu do Barcelony je 1460 km. To je 14 hodin jízdy bez zastávky při průměrné rychlosti 100km/h; kamion není osobní auto a např. cestovní rychlost expresního

autobusu Praha-Brno po dálnici je necelých 75km/h). Sami řidiči přiznávají, že dostávají v tomto případě dost peněz na pokuty - což je ovšem čestná výjimka.

Řidiči rozvázející napříč Českou republikou čerstvé plněné bagety se také nesmějí zastavit, s ohledem na krátkou spotřební dobu tohoto oblíbeného jídla. Nemají peníze na pokuty, nevědí, co jsou to přestávky, natož bezpečnostní přestávky, často ani nevědí, že existuje dohoda AETR, která zde staví přesná pravidla hry. Výsledek je nasnadě - slušný výdělek, několikanásobně vyšší než třeba mzdy pokladních v supermarketu, ale za cenu života bez volné-

ho času, zničeného zdraví, ohrožování sebe sama i ostatních účastníků silničního provozu v důsledku únavy a stresu - v lepším případě. V horším zmařené životy a rodiny, které se ve zlomku vteřiny ocitnou bez živi-tele a bez prostředků, neboť při nehodách řidiči vědomě porušili zákon. A na druhé straně vykořisťovatel, který je z obliga, neboť kdo mu dokáže, že někoho k něčemu nutil... Prosim? Že vidím situaci příliš černě? Po pětadvaceti letech práce v dopravě, z toho tři roky jako referent bezpečnosti práce?

Vladimír Sedláček

BOJ PROTI PŘEMĚNĚ VZDĚLÁVÁNÍ NA KAPITALISTICKÝ BYZNYS POUVEDEME AŽ DO KONCE!

Kolumbijské státní univerzity v současnosti čelí největšímu nebezpečí v rámci snahy o jejich privatizaci. Boj studentů proti prezidentu Uribe, který je loutkou v rukou USA, je skutečně výrazný, jen za poslední rok na státních univerzitách proběhlo více než deset stávek. Základní prvek Uribeho univerzitních „reform“ představuje striktní omezení rozpočtů univerzit.

Administrativními dohodami se fakulty na základě prosazování neoliberálních hesel „hospodárnosti a ziskovosti“ dostanou do finanční tísně a budou měněny na komerční podniky nabízející své služby na „volném“ trhu, určeném Spojenými státy. Na závěr se vláda zaměřila na likvidaci autonomie a demokracie univerzit, naruš-

jíc tak proces voleb představitelů univerzit a uzavírajíc veškerý prostor pro participaci studentů, profesorů a pracujících.

Boj studentů proti této politice je silný. Univerzita Causa je v permanentní stávce po dlouhé měsíce. Podobná situace je i na universitě Surcolombiana, univerzitě Industrial de Santander a na všech státních univerzitách v Bogotě. Dalším důležitým aspektem, který je třeba zdůraz-

nit, je skutečnost, že Uribeho diktátorský režim se maskuje jako demokratický, a přitom v rámci represí vůči studentskému hnutí a protestům všeobecně bylo více než 20 studentů, kteří se účastnili protestů, vyloučeno a 10 studentů uvězněno.

Neoliberální politika vlády zformulovaná v Národním plánu rozvoje není ničím jiným než zavedením drastických škrtů v

16 HODIN DENNĚ, POD MINIMÁLNÍ MZDOU

Tento titulék má původ v Japonsku, na první pohled by se tudíž mohlo zdát, že jde o jev od nás přece jen poněkud vzdálený. Na první pohled svádí k myšlence typu přece jen jsme na tom líp. Skutečně? Řidiči sklápěčků jsou nuceni přetěžovat své vozy vytěženým kamenem, protože množství, jež nepřesahuje povolenou nosnost vozidla, nestačí k tomu, aby dosáhli na minimální mzdu, oznámil před 2 měsíci na schůzi rozpočtového výboru městské rady zastupitel za Japonskou komunistickou stranu Jošikava Haruko.

Poté, co uvedl příklad řidiče, který vozil vytěžený kámen z prefektury Točigi do tokijské betonárky, Jošikava požadoval, aby vláda zahájila vyšetřování a prosadila odpovídající jednotnou cenu za povolený náklad, která

by řidiči stačila k živobytí. Tento řidič podle Jošikavových slov vstává denně 30 minut po půlnoci (!) a pracuje do 17 hodin, se spánkem kolem 4,5 hodiny. Stravuje se za jízdy. Navzdory tomu všemu si vydělá pouhých 96 976 jenů měsíčně, což je méně než minimální mzda, která činí kolem 100 000 jenů.

Ač pracuje výhradně pro jednu společnost těžící kámen, ta mu navrhla, aby pracoval jako řidič na volné noze bez zaměstnaneckých práv, což by mu znemožnilo žádat za odvezený kámen zvýšení ceny.

Zdůrazňujíc, že za tím je zavádění firemních úsporných opatření, Jošikava tvrdil, že zavádění nespravedlivých cen společnostmi v nadřazené pozici je porušením pravidel Výboru poctivého obchodu, a vyslovil

nutnost zavedení instituce minimální mzdy - její uzákonění - pro řidiče sklápěčků vozů.

Vezmu váš požadavek vážně, zareagoval japonský ministr pro pozemky, infrastrukturu a dopravu Fujušiba Tetsuzo.

Japonsko se zdá být daleko, problém je ale prakticky tentýž - jen s nepatrným rozdílem; evropská řidiči (alespoň zatím) dostávají za tento děsivý způsob práce o něco víc peněz než pouhé existenční minimum. To ostatní - porušování zákoníku práce i dalších zákonů je v Evropě stejné, jen s tím rozdílem, že evropský řidič je pod větším tlakem policie s rizikem sankcí. Případné nedodržování v místě platných předpisů odnáší téměř výhradně řidič, i když je to většinou majitel firmy, kdo ho nutí

BUDOVÁNÍ ZÁKLADEN USA V ČR A POLSKU JE SOUČÁSTÍ SPUŠTĚNÍ NOVÉHO KOLA GLOBÁLNÍ KONFRONTACE

Rozhovor s Beatou Karoňovou, mluvčí Komunistické strany Polska pro zahraniční vztahy a doktorandkou politologie Vratislavské univerzity:

**KOMUNISTYCZNA
MŁODZIEŻ POLSKI**

Jaké jsou postoje Poláků vůči plánu na umístění vojenské základny USA ve Vaší zemi obecně a v blízkosti předpokládané základny zvláště?

Podpora umístění raketové základny USA v Polsku neustále klesá. Na začátku února bylo podle čerstvého průzkumu veřejného mínění proti projektu 55% Poláků a pouze 28% jej podporovalo. Místní zastupitelstva a obce v blízkém sousedství plánované základny se proti tomuto plánu staví na odpor.

Jaký je postoj Komunistické strany Polska vůči vojenské základně USA a jak na plán na její umístění reagujete v praxi? Můžete nám říci o Vaší kampani proti základně?

Polští komunisté měli k to-

muto problému od počátku kritický postoj. Jako odpověď na první oznámení o možnosti umístění základny USA učiněné bývalým premiérem Kazimierzem Marcinkiewiczem v listopadu 2005 vydala Komunistická strana Polska protestní prohlášení, které obsahovalo i požadavek referenda o tomto problému. Komunistická mládež Polska začala rozšiřovat letáky a plakáty proti vojenské základně USA. V roce 2006 pak začaly demonstrace a byla zahájena společná kampaň levicových sil s aktivní účastí komunistů.

Kdo jsou další členové této koalice a jaká je její činnost?

Komunistická strana Polska spolupracuje s dalšími organiza-

ci a politickými stranami v kampani proti základně USA od listopadu 2006. Součástí této koalice je kromě Komunistické strany Polska rovněž Polská socialistická strana (umírnění socialisté), Rudý kolektiv – Levicová alternativa (anarchosyndikalisté/ anarchokomunisté), Nová levice (socialisté), Pravda polské levice (sociální demokraté), Polská strana práce, Dělnická demokracie (trockisté) a Celopolský protivaletický výbor. Tyto organizace podepsaly společné prohlášení. Hlavní projevem činnosti této koalice byly demonstrace před prezidentským palácem a před velvyslanectvím USA.

Co je účelem vojenské základny USA?

Jejím účelem je zachování vojenské nadvlády USA. Strategická rovnováha, jež byla základem mezinárodní stability, byla před lety zničena. Výsledkem toho byla expanze NATO do východoevropských zemí, agrese NATO proti Jugoslávii a stále trvající války v Afghánistánu a Iráku, jejichž obětí se staly tisíce zabíjených a trpících lidí – převážně civilistů. V současné době USA usilují o získání beztrestnosti pro své protiprávní intervence do vnitřních záležitostí druhých zemí. USA před 5 lety odmítly smlouvu o zákazu vlastnění protiraketových obranných systémů, podle níž se každá země může cítit beztrestnou v případě provedení

své odvety v reakci na napadení. To bylo velmi důležité, neboť to znamenalo, že případný útočník by musel zvážit okamžitou reakci protivníka a její výsledek

– zničení či vážné poškození sebe sama. To mělo odstrašující účinek pro agresora a bylo to faktorem působícím proti stupňování agresivního chování v mezinárodních vztazích. Jinými slovy řečeno, agresor chráněný deštníkem může jednat výrazně agresivněji než v situaci bez deštníku, kdy mu hrozí vyšší riziko efektivní reakce napadené země. Nadřazenost jednoho státu tak zvýší jeho sklony k provádění útočných akcí a v důsledku povede ke zvyšování nebezpečí pro ostatní země. Výsledkem bude další závod ve zbrojení.

Jak hodnotíte reakci Ruska na plán na vybudování vojenské základny USA v Polsku a České republice?

Před několika dny, 19. února 2007 velitel raketových vojsk Ruské federace generál Nikolaj Solovcov prohlásil, že v reakci na umístění součástí raketového systému USA v ČR a Polsku se tyto stanou terčem ruských raketových systémů. Prohlásil také, že během 5 až 6 let může Ruská federace zavést nové obranné systémy založené na raketách středního a krátkého doletu, jež

by mohly být umístěny nedaleko baltské státy se staly členy NATO, další státy jako Gruzie jsou kandidáty na členství v NATO. V střední Asii jsou od roku 2001 budovány vojenské základny USA. USA podporovaly vlnu tzv. „barevných revolucí“ v některých bývalých republikách Sovětského svazu jako je Gruzie a Ukrajina. Tento vývoj ohlašuje novou fázi globální konfrontace a závodu ve zbrojení.

Tato pozice je racionální v kontextu stále rostoucího politického, ekonomického a vojenského vlivu USA v postsovětské oblasti, nejenom ve střední a východní Evropě, ale také ve střední Asii a na Kavkaze. Po-

baltské státy se staly členy NATO, další státy jako Gruzie jsou kandidáty na členství v NATO. V střední Asii jsou od roku 2001 budovány vojenské základny USA. USA podporovaly vlnu tzv. „barevných revolucí“ v některých bývalých republikách Sovětského svazu jako je Gruzie a Ukrajina. Tento vývoj ohlašuje novou fázi globální konfrontace a závodu ve zbrojení.

Radim Gonda

PROHLÁŠENÍ KOMUNISTICKÝCH STRAN: NE NOVÉ „EUROÚSTAVĚ“!

K jednání o nové smlouvě EU přijaly včera komunistické a dělnické strany zemí EU výzvu. Uvádí v ní: Evropská unie se stává politickou, ekonomickou a vojenskou velkou mocností. Čelní představitelé EU, kteří raději zastupují zájmy velkokapitálu a imperialistických sil, nikoli lidu, přijali za zády lidu určitá rozhodnutí pro tento vývoj.

Takzvaná Smlouva zakládající Ústavu pro Evropu, která měla urychlit tuto strategii, se zhroutila v důsledku hlasování lidu ve Francii a Nizozemsku i kvůli širokému lidovému odporu v zemích EU. Vládnoucí síly se teď snaží dosáhnout přijetí takzvané upravené smlouvy nebo Smlouvy EU, jejímž cílem je smluvně zakotvit a vnutit reakcionářskou politiku sociální destrukce a militarizace, proti zájmům lidu. Militaristická politika EU jde souběžně s agresivní politikou USA a zároveň se její závislost na agresivní politice

USA neustále prohlubuje. S cílem zbavit národy jejich nezádatelného práva rozhodovat přímo bude příští text nazván Smlouva EU namísto Ústava. Tato smlouva bude diskutována a přijímána v rámci Mezivládní konference za zavřenými dveřmi.

Níže podepsané komunistické a dělnické strany zemí EU říkají NE takové nové Smlouvě, a zejména metodě jejího přijetí bez účasti lidu. Všichni lidé - ať jsou to dělníci, rolníci, zaměstnanci, nezaměstnaní, bezdomovci, žáci či studenti - musí mít

stejně právo rozhodovat jako čelní představitelé bez ohledu na to, zda je či není dána v národní legislativě jejich země tímto možností referenda.

Požadujeme plné zveřejnění kompletního obsahu Smlouvy EU včetně všech souvisejících dodatků.

Požadujeme, aby o Smlouvě EU rozhodovali lidé všech evropských zemí. Vyzýváme občany ve všech zemích EU:

Řekněte NE organizované sociální destrukci a další militarizaci EU! Řekněte NE nové Smlouvě EU!

Dosud podepsané strany:

Komunistická strana Čech a Moravy, Pokroková strana pracujících Kypru (AKEL), Komunistická strana Bulharska, Maďarská komunistická dělnická strana, Socialistická aliance Rumunska, Nová KS Nizozemska, KS Řecka, Komunistická strana Lucemburska, Komunistická strana Irsku, Dělnická strana Irsku, Socialistická strana Litvy, Socialistická strana Lotyšska, KS Dánska, KS v Dánsku, KS Belgie, KS Vlámka, Dělnická strana Belgie, KS Británie, Nová KS Británie, Německá KS.